

Non sunt loquela, neque sermōnes, * quorum non audiantur voces eōrum.

In omnem terram exiit sonus eōrum, * & in fines orbis terrae verba eōrum.

In sole pōsuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thāmo suo:

Exultāvit ut gigas ad currēdam viam, * à summo cōelo egressio ejus:

Et occurrus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Dōmini immaculata, convertens animas: * testimōnium Dōmini fidele, sapiēntiam praestans pārvulis.

Justitiae Dōmini rectae, laetificant es corda: * praecēptum Dōmini lūcidum; illuminans oculos.

Timor Dōmini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicium Dōmini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidē pretiosius multum: * & dulciōra super mel & fāvum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiēdis illis retribuit multa.

Delicta quis intelligit? ab oculis meis munda me: * & ab aliēnis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto máximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dōmine adiutor meus, * & redemptor meus.

Psalmus 23.

Dōmini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Dōmi-

ni? aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dōmino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacobi.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portae aeternales: * & introibit rex gloriae.

Quis est iste rex gloriae? * Dōminus fortis & potens: Dōminus potens in praelo.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portae aeternales: * & introibit rex gloriae.

Quis est iste rex gloriae? * Dōminus virtutum ipse est rex gloriae.

Psalmus 33.

Benedicam Dōminum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dōmino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & laetentur.

Magnificate Dōminum mecum: * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dōminum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dōminus exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immitter angelus Dōmini in circuitu timēntium eum: * & eripiet eos.

Gustate, & videte quoniam suavis est Dōminus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dōminum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timēntibus eum.

Di-

Dives eguerunt & esurierunt: * inquirentes autem Dōminum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me? * timorem Dōmini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidēre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Dōmini super justos: * & aures ejus in preces eōrum.

Vultus autem Dōmini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriā eōrum.

Clamaverunt justi, & Dōminus exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eōrum liberavit eos.

Juxta est Dōminus iis, qui tribulato sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum: * & de omnibus his liberabit eos Dōminus.

Custodit Dōminus omnia ossa eōrum: * unum ex his non contrētur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dōminus animas servōrum suōrum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Michaël Archāgele, veni in adiutorium pōpulo Dei, alleluia. **Y.** Ascendit fumus aromatum in conspectu Dōmini, alleluia. **R.** De manu Angeli, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Ipsiū pietas. **Y.** Jube domne. **Benedictio.** Deus pater omnipotens.

Lectio iv. Eatum Michaēlem Archāgelum sapientibus hominibus apparuisse, & sacrorum librorum auctoritate, & veteri sanctorum traditione comprobatur. Quamobrem multis in locis facti memoria cele-

bratur. Eum ut olim synagoga Judaeorum, sic nunc custodem & patrōnum, Dei veneratur Ecclesia. Gelasio autem Primo Pontifice Maximo, in Apulia in vertice Gargani montis, ad cujus radices incolunt Sipontini, Archāngeli Michaēlis fuit illustris apparitio.

R. Hic est Michaël Archāngelus, princeps militiae Angelorum: * Cujus honor praestat beneficia populorum, & oratio perducit ad regna caelorum, alleluia. **Y.** Archāngelus Michaël praepositus paradisi, quem honorificat Angelorum cives. Cujus. **Benedict.** Christus perducatur.

Lectio v.

FActum est enim, ut ex gregebus Armenorum Gargani cujusdam taurus longē discederet: quem diu conquistum, in aditu speluncae haerentem invenērent. Cū verō quidam ex illis, ut taurum configeret, sagittam emisisset, retorta sagitta in ipsum recidit sagittarium. Quae res cū praesentes, ac deinceps ceteros tanto timore affecisset, ut ad eam speluncam propius accedere nemo auderet; Sipontini Episcopum cōsulunt, qui, indicto triduum jejūnio & oratione, rem à Deo respondit queri oportere.

R. Venit Michaël Archāngelus cum multitudine Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum: * Ut perducat eas in paradysum exultationis, alleluia. **Y.** Emitte Dōmine Spiritum sanctum tuum de caelis, spiritum sapientiae & intellectus. Ut. **Benedictio.** Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Post triduum Michaël Archāngelus Episcopum monet, in sua tutela esse eum locum, eoque indico demonstrasse, velle ibi cultum Deo in sui & Angelorum memoriā adhiberi. Quare Episcopum unā cum civibus ad eam speluncam

ire pergit. Quam cum in templi eiusdem similitudinem conformatam vidissent, locum divinis officiis celebrare cœperunt: qui multis postea miraculis illustratus est. Nec ita multo post Bonifacius Papa Romanæ in summo Circo Sancti Michaelis Ecclesiam dedicavit tertio Kalendas Octobris: quo die etiam omnium Angelorum memoriam Ecclesia celebrat. Hodiernus autem dies Archangeli Michaelis Apparitione consecratus est.

R. In tempore illo consurget Michael, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt, usque ad illud, alleluia. **V.** In tempore illo salvabitur populus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vite. Et veniet. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Antiphona. Angelus Archangelus Michael, Dei nuntius pro animabus iustis, alleluia, alleluia.

Psalmus 95. Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini eius: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem celos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Domino gloriam nominis ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim corripit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Latentur cœli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus: * gaudébunt campi, & omnia que in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * & populus in veritate sua.

Psalmus 96. Dominus regnavit, exultet terra: * latentur insule multe.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus. Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætâmini justi in Domino: * & confortâmini memoriâ sanctificationis ejus.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Domino: * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juvenis tua:

Faciens misericordias Dominus: * & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, & misericors Dominus: * longanimis, & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur. Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat Ortus ab Occidente: * longè fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, miserum est Dominum timendum se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut fenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognoscer amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum eam.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui faciitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Angelus Archangelus Michael, Dei nuntius pro animabus iustis, alleluia, alleluia. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, alleluia. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo, alleluia, Pater noster. **Abolutio.** A vinculis.

V. Jube domine. **Benedictio.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. **Cap. 18.** **I**n illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi. **Comment. in Matth. can. 18.**

Non nisi reversos in naturam peccatorum introire regnum cælorum Dominus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum

Cap 3 nos-

nostrorum, animaque revocanda. Pios autem, credentes omnes per audientiam fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolent, non odierunt: non mentiuntur, dictis credunt, & quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad simplicitatem infantium: quia in ea collocati, speciem humilitatis Dominicæ circumferemus.

R. In conspectu gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorare & timere Dominum. **V.** Angelus enim ejus vobiscum est, alleluia. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, Angelus. **Benedictio.** Quorum festum colimus.

Lectio 111.

V. Hic mundo ab scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maxime ignorantia detinetur humana, quod sub deformitate crucis, æternæ gloriæ Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam periculosum, quam non recepisse Christum? Ideo verò necesse esse ait venire scandala: quia ad sacramentum reddendæ nobis æternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset explenda.

R. Michaël Archangelus venit in adiutorium populo Dei. **V.** Stetit in auxilium in animabus justis, alleluia. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit. Gloria Patri. Stetit. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio ix.

V. Idete ne contemnatis unum de pusillissimis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris impoſuit, ad eos præcipue, qui verè in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hominis venit salvareque

pérdita sunt. Ergo & Filius hominis salvat, & Deum Angeli vident, & Angeli pusillorum præsentium fideliū orationibus. Præesse Angelos absolutæ auctoritatis est. Salvatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculose ille contemnitur, cujus desideria ac postulationes ad æternum & invisibilem Deum ambitioso Angelorum famulatu ac ministerio pervehuntur. Te Deum laudamus. 13.

**AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.**

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia. **Psalmus.** Dominus regnavit, cum reliquis, 14. **Antiphona.** Dum præliaretur Michaël Archangelus cum dracone, audita est vox dicentis: Salus Deo nostro, alleluia. **Antiphona.** Archangele Michaël, constitui te principem super omnes animas suscipiendas, alleluia. **Antiphona.** Angeli Domini Dominum benedicite in æternum, alleluia. **Antiphona.** Angeli, Archangeli, Throni, & Dominationes, Principatus, & Potestates, Virtutes cœlorum, laudate Dominum de caelis, alleluia.

Capitulum. *Apoc. 1.* Significavit Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

Hymnus.

Christe sanctorum decus Angelorum.
Gentis humanæ sator & Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.
Angelus pacis Michaël in ædes
Cœlitus nostras veniat, serénæ

Auc-

Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábríel, ut hostes
Pellat antiquos, & amica cœlo,
Quæ triumphator stáuit per orbem,
Templa revisat.

Angelus nostræ medicus salutis
Adsit e cœlo Raphaël, ut omnes
Sanet agrótos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.

Virgo dux pacis genitrixque lucis,
Et sacre nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul & micantis
Regia cœli.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Glória mundum. Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi, alleluia. **R.** Habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Factum est silentium in cœlo, dum draco committeret bellum: & Michaël pugnavit cum eo, & fecit victoriam, alleluia.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: concede propitius; ut à quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniat. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Dum præliaretur. **Capitulum.** Significavit Deus, ut supra.

R. breve. Stetit Angelus juxta aram templi, alleluia, alleluia. Stetit. **V.** Habens thuribulum aureum in manu sua. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Stetit. **V.** Ascendit fumum aromatum in conspectu Domini, alleluia. **R.** De manu Angeli, alleluia.

Ad Sextam, Antiphona.

Archangele Michaël. *Apoc. 5. c*
Capitulum.

Audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum millia millium, voce magna dicentium: Salus Deo nostro. **R.** breve. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini, alleluia, alleluia. Ascendit. **V.** De manu Angeli. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Ascendit. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, alleluia. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo, alleluia.

Ad Nonam, Antiphona.

Angeli Archangeli. *Apoc. 12. b*
Capitulum.

Factum est prælium magnum in cœlo: Michaël & Angeli ejus præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli ejus: & non prævaluerunt, neque locus inventus est eorum amplius in cœlo.

R. breve. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, alleluia, alleluia. In conspectu. **V.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. In conspectu. **V.** Adorate Deum, alleluia. **R.** Omnes Angeli ejus, alleluia.

In ij. Vesp. Asia. Stetit Angelus, cum reliq. de Laudib. 774. **Psalm.** Dixit Dominus, cum reliq. de Domin. 100. & loco ultimi, **Psalmus** Confitebor tibi Domine, 112.

Capitulum. Significavit. Hymnus. Te splendor, ut supra in primis Vesperis. 767. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus, alleluia. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Princeps gloriosissime, Michaël Archan-

Ccc 4

chängele, esto memor nostri: hic & ubique semper precare pro nobis Filium Dei, alleluia, alleluia.

Oratio. Deus, qui miro ordine Angelorum, ut supra. 775. Deinde fit Commemoratio sequentis festi.

DIE IX. MAIL

In Festo S. Gregorii Nazianzeni Episc. & Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix, præter sequentia.

Ad Magnificat, in utrisq. Vesp. Añia. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Gregóri, divinæ legis amátor, deprecare pro nobis Filium Dei, alleluia. **V.** Amavit eum Dóminus, & ornávit eum, alleluia. **R.** Stolam gloriæ induit eum, alleluia.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo æternæ salutis beatum Gregórium ministrum tribuisti: præsta quesumus; ut quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereamur in cælis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Gregorius, nobilis Cappadox, ex singulari divinarum litterarum scientia Theologi cognomen consecutus, Nazianzi in Cappadocia natus, Athenis in omni disciplinarum genere uná cum Sancto Basilio eruditus, ad stúdia sacrarum litterarum se convertit: in quibus se in Cænobio per aliquot annos exercuerunt, illarum sententiam non ex proprio ingenio, sed ex majorem ratione & auctoritate interpretantes. Qui cum doctrinâ & vitæ sanctitate florérent, vocati ad munus prædicandæ Evangelicæ veritatis, plurimos Jesu Christi filios pepererunt.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus

enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio ix.

Gregorius igitur aliquando domum reversus, primum Sasi-mórum Episcopus creatus est, deinde Nazianzénam Ecclesiám administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regendam Ecclesiám accessit, cum civitatem hæresum purgátam erroribus ad Catholicam fidem reduxisset, quod ei summum ómnium amorem conciliare debébat, multórum parávit invidiam. Itaque cum inter Episcopos magna propterea esset facta seditio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophète dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempestas, dejicite me in mare, ut vos jactari desinatís. Quare Nazianzum reversus, cum illi Ecclesiæ Eulálium præficiendum curasset, totum se ad contemplatióem & scriptiorem divinarum rerum contulit.

R. Pósi adjutórium super poténtem, & exaltavi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Scripsit autem multa & solutá oratione, & versibus, mirabili pietate & eloquentia: quibus doctorum hóminum, sanctorumque iudicio id assecutus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietatis & Catholice religionis régula repeririátur: nemo quidquam jure vocare possit in dubium. Substantialitatis Filii fuit acerrimus propugnator. Ut autem vitæ laude: nemo ei præpositus est, sic & orationis gravitate omnes facile superávit. In his scribendi ac legendi studiis ruri vitam

Mó-

Mónachi exerceens. Imperátore Theodosio, ad cælestem vitam sénio confectus migrávit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccatis ómnium populorum, alleluia. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervénit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangelium Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum. lxxj.

In ij. Vesper. Commem. S. Antonii Episc. & Confess. & SS. Gordiani & Epimachi Martyrum.

DIE X. MAIL

In Festo S. Antonii Episc. & Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix, præter ea quæ hic sequuntur propria.

Oratio.

Sancti Antonii Dómine Confessoris tui atque Pontificis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirabilem prædicámus; ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commem. SS. Gordiani & Epimachi Martyr. Añia. Lux perpétua lucebit Sanctis tuis Dómine, & æternitas temporum, alleluia. **V.** Sancti & iusti in Dómino gaudent, alleluia. **R.** Vos elegit Deus in hæreditatem sibi alleluia.

Oratio.

DA, quesumus omnipotens Deus; ut qui beatorum Martyrum tuorum Gordiani & Epimachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessionibus adjuvémur. Per Dóminum.

In Hymno Iste Confessor, mutata tertius Versus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Antoninus Florentia honestis parentibus natus, ab ipsa iam pueritia egrégiū futuræ sanctitatis spécimen exhibuit. Annum agens sex-tum decimum, religionem Prædicatorum amplexus, cepit exinde máximis clamore virtutibus. Otio perpétuum bellum indixit: post nocturnum brevem somnum primus matutinis præcibus aderat; quibus persolütis, reliquum tempus noctis orationibus, aut certè lectioni, & scriptiõni librórum tribuébat; & si quando importunióris fessis membris somnus obréperet, ad parietem paululum declinátò capite, & castiper discusso somno, mox sacras vigiliis avidius repetebat.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Nihil iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Disciplinæ regularis sui ipsius severissimus exactor, carnes, nisi in gravi aegritudine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabulato cubábat: cilicio semper usus, & intérdum zonâ ferréa ad vivam cutem incinctus, virginitatem integerimè semper cóluit. In explicandis consiliis tanta dexteritatis fuit, ut communi elogio Antonianus consilliorum diceretur. Adeo etiam in eo humilitas enituit, ut etiam Cænobitis, ac Provinciis præfectus abjectissima Monasterii officia demissimè obiret. Ab Eugénio Quarto Florentinus Archiepiscopus renuntiatus, ægerimè tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefactus, ut Episcopátum acciperet, acquievit. **R.** Pósi adjutórium super poténtem, & exaltavi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabi-

bitur ei, alleluia. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

In eo munere vix dici potest, quantum prudentia, pietate, charitate, mansuetudine, & sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum, tantum ingenio valuisse, ut omnes ferme scientias per se, nullo adhibito præceptore, absolutissime didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctrinae libris, sacra Eucharistia, & Uncione percipit, complexus Crucifixi imaginem, mortem letus aspexit sexto Nonas Maii millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono. Miraculis vivens, & post mortem conspicuus, Sanctorum numero adscriptus est ab Hadriano Sexto anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius preclata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papae in Evangelium Homo peregre proficiscens, de Communis Confessoris Pontificis. Ix.

Pro SS. Martyribus Gordiano & Epimacho.

Lectio ix.

Gordianus iudex, cum ad eum Januarius Presbyter, ut condemnaretur, sub Juliano apostata ductus esset, ab eodem in Christiana fide instructus, cum uxore, & quinquaginta tribus aliis ex eadem familia Romae baptizatus. Quare praefectus, relegatus Januarii, Gordianum à Clementiano vicario includi iubet in carcerem: qui postea

eundem Gordianum vinctum catenis ad se accersitum, cum à fidei proposito deterrere non posset, plumbeis diu casum, capite plecti imperat. Cujus corpus ante Apollinis templum canibus obiectum, noctu à Christianis via Latina sepelitur in eadem crypta, in quam reliquia beati Epimachi Martyris translata fuerant ab Alexandria: ubi est diu propter Christi confessionem constrictus in carcere, postremo combustus, martyrio coronatus est.

Te Deum laudamus. 13.

In Laudibus fit Comm. SS. Martyrum Gordiani & Epimachi.

DIE XII. MAII.

In Festo SS. Nerei, Achillei, & Domitillae Virginis, atque Pancratii Martyrum. Semiduplex.

Omnia de Communis Martyrum tempore Paschali, xxxvij. praeter sequentia.

Oratio.

Semper nos Domine Martyrum tuorum Nerei, Achillei, Domitillae, atque Pancratii foveat quae sumus beata sollemnitas: & tuo digno reddat obsequio. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Nereus & Achilleus fratres, eunuchi Flaviae Domitillae, à beato Petro una cum ipsa, ejusque matre Plautilla baptizati, cum Domitilla persuasissent, ut virginitatem suam Deo consecrarent, ab ejus sponso Aureliano tanquam Christiani accusati, ob praeclearam fidei confessionem in Pontium insulam relegantur: ubi ad questionem iterum vocati, & verbis caesi, mox Tarracinam perducti, à Minucio Rufo equite & flammis cruciati, cum constanter negarent, se à

Sanc-

Sancto Petro Apostolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse, ut idolis immolarent, securi percussi sunt: quorum corpora ab Auspicio eorum discipulo, & Domitillae educatore, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

R. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, & aeternitas temporum, alleluia, alleluia. **V.** Læticia sempiterna erit super capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et aeternitas.

Lectio v.

Flavia Domitilla, virgo Romana, Titi & Domitiani Imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen à beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso, Titi Aurelii Consulis filio, delata quod Christiana esset, à Domitiano Imperatore in insulam Pontiam est deportata, ubi in carcere longum martyrium duxit. Demum Tarracinam deducta, iterum Christum confessa, cum semper constanter appareret, sub Trajano Imperatore, iudicis jussu incenso ejus cubiculo, una cum Theodora & Euphrosyna virginibus martyrii cursum conficit, Nonis Maii, quarum corpora integra inventa, à Casario Diacono sepulta sunt. Hac vero die duorum fratrum ac Domitillae corpora ex Diaconia Sancti Hadriani simul translata, in ipsorum Martyrum Basilicam tituli Fasciolae restituta sunt.

R. In servis suis, alleluia. * Consolabitur Deus, alleluia. **V.** Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

Pancrätius, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuordecim annorum Romam venit Diocletiano & Maximiano Imperatori-

bus: ubi à Pontifice Romano baptizatus, & in fide Christiana eruditus, ob eandem paucis post comprehensus, cum diis sacrificare constanter renuisset, virili fortitudine datis cervicibus, illustrem martyrii coronam consecutus est: cujus corpus Octavilla matrona octo sustulit, & unguentis delibatum via Aurelia sepelivit.

R. Filia Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, In die sollemnitatis & læticiae, alleluia. **V.** Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

In illo tempore: Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua. Homilia Sancti Gregorii Papae. Ex Homilia 28. habita in Basilica horum SS. martyrum in die natalis eorum.

Quid est quod regulus Domini rogat, ut ad ejus filium veniat, & tamen ire corporaliter recusat: ad servum vero Centurionis non invitatur, & tamen se corporaliter ire pollicetur? Reguli filio per corporalem praesentiam non dignatur adesse, Centurionis servo non dedignatur occurrere. Quid est hoc, nisi quod superbia nostra tenditur, qui in hominibus non naturam, quã ad imaginem Dei facti sunt, sed honores & divitias veneramus? Redemptor vero noster ut ostenderet, quia quæ alta sunt hominum, despicienda sunt; & quæ despecta sunt hominum, despicienda non sunt: ad filium reguli ire noluit, ad servum Centurionis ire paratus fuit.

R.

Ego sum vitis vera, & vos palmites: Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. **V.** Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui.

Lectio viii.

Inrepata est ergo superbia nostra, quae nescit pensare homines propter homines. Sola, ut diximus, quae circumstant hominibus pensat, naturam non aspicit, honorem Dei in hominibus non agnoscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium reguli, & tamen venire paratus est ad salutem servi. Certè si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, protinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilis est. Ecce de caelo venit, qui servo in terra occurrere non despicitur: & tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchrioris. Et sicut. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Nolite ergo intra vosmetipsos pensare quod habetis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florentem mundum mentis despectu calcaverunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opulèntia in rebus, fecunditas in propagine, tranquillitas in diuturna pace: & tamen, cum in seipso floreret, jam in eorum cordibus mundus aruerat. Ecce jam mundus in seipso aruit, & adhuc in cordibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio, undique percutimur, undique amaritudinibus replè-

mur: & tamen caeca mente carnalis concupiscentiae ipsas ejus amaritudines amamus, fugientem sequimur, labentem inhaeremus.

Te Deum laudamus. 13.

DIE XIV. MAII.

Sancti Bonifacii Martyris.
Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus; ut qui beati Bonifacii Martyris tui solèmmia cõlimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dõminum nostrum.

Lectio ij.

Bonifacius, civis Romanus, quod cum Aglae nobili matrona impudicè versatus esset, tanto illius intemperantiae dolore captus est, ut poenitentiae causam se ad conquirènda & sepeliènda Martyrum corpora contulerit. Itaque relictis peregrinationis sociis, cum Tarsi multos propter Christianae fidei professionem variis tormentis cruciatus vidisset; illorum vincula osculatus, eos vehementer hortabatur, ut constanter supplicia perferrent, quod brevem laborem sempiterna requies consecutura sit. Comprehensus igitur, ferreis unguis excarnificatus est; cui etiam manuum ungues & carnem acuti calami sunt infixi, plumbumque liquefactum in os ejus infusum. Quibus in cruciatus ea vox tantum Bonifacii audiebatur: Gratas tibi ago Domine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iij.

Mox in ollam ferventis picis demisso capite conjectus est, unde cum inviolatus exisset, ira incensus judex eum securi percussit. Quod tempore magni terramotus factus est, ita ut multi infideles ad Christi Domini fidem converterentur. Eum sequenti die quatuor socii, cum martyrio affectum cognovissent, quingentis solidis

ejus

ejus corpus redemerunt, & conditum unguentis, linteisque involutum, Romam portandum curarunt. Quod factum cum ab Angelo Aglae matrona, quae & ipsa poenitens se piis operibus addixerat, cognovisset, prodiens obviam sancto corpori, Ecclesiam ejus nomine edificavit, in qua corpus sepultum est, Nonis Junii, cum ejus anima pridè Idus Maii apud Tarsum Ciliciae urbem migrasset in caelum, Diocletiano & Maximiano Imperatoribus.

Te Deum laudamus. 13.

DIE XVI. MAII.

In Festo Sancti Ubaldi Episcopi & Confessoris. Semiduplex.
Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix. praeter ea, quae hic sequuntur.

Oratio.

Auxilium tuum nobis, Domine quaesumus, placatus impende: & intercessione beati Ubaldi Confessoris tui atque Pontificis contra omnes diaboli nequitias dexteram super nos tuae propitiationis extendè. Per Dõminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scripturis occurrente.

In ij. Nocturno.

Ubaldo Eugubii in Umbria nobilitate natus, à primis annis pietate, & litteris egregie est institutus. Jamque adolescens, ut uxorem duceret, sapè tentatus, numquam tamen à proposito servandae virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patri-monium suum pauperibus, & Ecclesiis distribuit, & Canonorum Regularium Ordinis Sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquandiu sanctissime vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata, ab Honorio Secundo Summo Pontifice Ecclesiae Eugubinae invitatus praeficitur, & Epis-

copalis consecrationis munere decoratur.

Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocèbit ei. Manus enim.

Lectio v.

Ad suam itaque revertens Ecclesiam, cum de consueta vendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eo magis eminere cepit, quo efficacius aliorum etiam salutem verbo & exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero & pauperimo, crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferèbat, dum inexplèbili orationis studio spiritum quotidie recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias, & contumelias non modò æquanimitè tulit, verum etiam misericordè dilectionis affectu persecutores suos omni benignitatis testimonio complectebatur.

Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Bènnio antequam ex hac vita migraret, cum diutius afflicteretur infirmitatibus, inter acerbissimos corporis cruciatus, velut aurum in fornace purgatum, Deo gratias in desinenter agebat. Adveniente autem sacro Pentecostes die, cum multis annis Ecclesiam sibi commissam summa cum laude gubernasset, sanctis operibus, ac miraculis clarus quievit in pace; quem Celestinus Papa Tertius in Sanctorum nume-

rum

rum rétulit. Ejus virtus præcipuè in effugandis spiritibus immundis elucet; corpus verò per tot secula incorruptum magna fideiùm veneratione in patria cõlitur, quam non semel à præsentì discrimine liberavit. **R.** Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populòrum, alleluia. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercédât. Glória Patri. Ipse intercédât.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorij Papæ in Evangelium Homo peregrè proficiscens, de Communi Confessoris Pontificis primo loco. lxx.

DIE XVIII. MAIL.

In Festo Sancti Venantii Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali. xxxvij. præter ea, quæ hic habentur propria.

Ad Vesperas, Hymnus, **M**artyr Dei Venantius, Lux & decus Cameritum, Tortore victo & iudice Lætus triumphum cõcinit.

Annis puer, post vincula, Post carceres, post verbera, Longâ fame freméntibus Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocentia Parcit leónum immanitas, Pedesque lambunt Martyris Irae famisque immemores.

Verso deorsum vertice Haurire fumum cõgitur, Costas utrinque & viscera, Succensa lampas ustulat.

Sit laus Patri, sit Filio, Tibique sancte Spiritus; Da per preces Venantii Beata nobis gaudia. Amen.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beati Venantii Martyris tui triumpho consecrasti: exaudi preces populi tui, & præsta; ut qui ejus merita veneramur, fidei constantiam imitemur. Per Dominum nostrum.

Ad Martyrium, Hymnus.

Athleta Christi nobilis Idola damnat Gentium, Deique amore saucius Vitæ pericla despicit. Loris revinctus asperis E rupe præceps volvitur: Spineta vultum lancinant: Per saxa corpus scinditur. Dum membra raptant Martyris, Languent siti satellites: Signo crucis Venantius E rupe fontes elicit. Bellator, ô fortissime,

Qui perfidis tortoribus E caute præbes pòculum, Nos rore gratiæ irriga. Sit laus Patri, sit Filio, Tibique sancte Spiritus; Da per preces Venantii Beata nobis gaudia. Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Venantius Camers quindecim annos natus, cum Christianæ religionis accusaretur apud Antiochum, qui sub Décio Imperatore Camerino præerat, in porta civitatis præsidii se obtulit: quem ille pollicitationibus ac terroribus diu tentatum, flagris cædi, & vinculis astringi jussit: sed iis mirabiliter ab Angelo solutus, lampadibus postea aduritur, atque inverso ore fumum suppositus suspenditur. Eius constantiam in tormentis demiratus Anastasius Cornicularius, & quod eum ab Angelo iterum solutum candidâ veste supra fumum ambulantem vidisset,

in

in Christum credidit, & à beato Porphyrio Presbytero cum familia baptizatus, paulò post martyrii palmam cum eodem promeruit.

R. Lux perpétua lucèbit Sanctis tuis Dòmine, * Et aternitas temporum, alleluia, alleluia. **V.** Lætitia sempiterna erit super capita eòrum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et aternitas.

Lectio v.

At Venantius præsidii sistitur, & ab eo iterum frustrâ tentatus, ut Christi fidem desereret, in carcerem conjicitur: quò Attalus præco mittitur, qui ei dicat, se quoque Christianum fuisse, & ei nòmini propterea renuntiâsse, quòd cognovisset, infâne esse fidei commentum, quo Christiani presentibus se abdicant ob vanam futuròrum spem. Verum nobilis Christi athleta callidi hostis insidias non ignorans, diaboli ministrum à se penitus rejicit. Quare ad præsidem iterum adducto, omnes contusi sunt dentes, maxillæque contractæ; atque ita cæsus in sterquilinum dejicitur. Sed indè ab Angelo quoque erèptus, rursus stetit ante judicem, qui Venantio adhuc loquente, è tribunali cecidit, & in ea voce, Verus est Venantii Deus, nostros deos destruite, exclamans, expiravit.

R. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. **V.** Judicabit Dòminus pòpulum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

Quod cum præsidii nuntiatum esset, extèmplò Venantium leónibus obijci jussit, qui naturali feritate ommissa, ad ejus se pedes abjecerunt: interim ille pòpulum Christi fidem edocèbat. Quare indè amòtus, iterum in carcerem traditur. Cùmque postridiè præsidii referret Porphyrius, se per visum noctu

pòpulos, quos Venantius aquâ tingebat, clarissimâ luce fulgentes, ipsū verò præsidem obscurissimâ caligine opertum vidisse, Præses irâ incensus, eum illicò capite plecti imperat; deindè Venantium per loca vèpribus & carnis cõsita trahi usque ad vèspèram. Is cùm semianimis relictus esset, manè se iterum præsidii presentavit, ejus jussu statim è rupe præcipitatur: sed indè etiam divinitus erèptus, deinde per loca aspera ad mille passus trahitur: ubi militibus siti astuantibus, in proxima convallè, ex lapide, in quo & gènum formam reliquit, sicut etiam nunc in ejus Ecclesiâ videre licet, crucis signo à Venantio facto, aquæ manarunt. Eo miraculo plures permòti, in Christum crediderunt, quos omnes Præses eò loci unâ cum Venantio capite feriri jussit. Fulgura & terramòtus eo tempore ita magni fuèrè, ut Præses aufugeret: qui paucis tamen post dièbus divi nam haud valens effigere justitiam, turpissimam mortem oppètit. Christiani interim Venantii & aliorum còrpora honorifico loco sepelièrunt, quæ Camerini in Ecclesiâ Venantio dicatâ cõndita adhuc sunt.

R. Filia Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dòminus, * In die solennitatis & lætitiæ, alleluia. **V.** Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in re. In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Augustini Episcopi in Evangelium Ego sum vitis vera, ut in Communi Martyrum tempore Paschali. xlii.

Ad Laudes, Hymnus.

Dum nocte pulsâ lucifer Diem propinquam nuntiat, Nobis refert Venantius Lucis beata mûnera.

Nam

Nam crimum caliginem,
Stygisque noctem depulit:
Veroque cives lumine
Divinitatis imbut.

Aquis sacri Baptismatis
Lustravit ille patriam:
Quos tinxit unda milites,
In astra misit martyres.

Nunc Angelorum particeps
Adesto votis supplicum;
Procul repelle crimina,
Tuumque lumen ingere.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spiritus;
Da per preces Venantii
Beata nobis gaudia. Amen.

Vesperæ à Capitulo sequentis,
cum Commemoratione Sancti Venantii Martyris.

DIE XIX. MAII.

In Festo Sancti Petri Cælestini Papæ
& Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris
Pontificis, lix. præter ea, quæ
sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Cælestinum ad summi Pontificatus apicem sublimasti, qui que illum humilitati postpõnera docuisti: concede propitius; ut ejus exemplo cuncta mundi despiciere, & ad promissa humiliter præmia pervenire feliciter mereamur. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio Sancti Venantii Martyris, Antiphona. Sancti & justi in Domino gaudent, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. **V.** Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. **R.** Mors Sanctorum ejus, alleluia.

Oratio. Deus, qui hunc diem, ut supra. 782.

Postea fit Commemoratio S. Pudencianæ Virginis, Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum,

alleluia. **V.** Spécietuâ, & pulchritudine tuâ, alleluia. **R.** Intende, prospere procede, & regna, alleluia.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris poster: ut sicut de beate Pudencianæ Virginis tuæ festivitate gaudemus, ita pie devotionis erudiamur affectu. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, à nomine quo Pontifex est appellatus, Cælestinus dictus, honestis Catholicisque parentibus Æsneriæ in Samnitibus natus, adolescentiam vix ingressus, ut animum à mundi illicebri custodiret, in solitudinem cecessit. Ibi contemplationibus mentem nutriens, corpus in servitutum redigens, ferream catenam ad nudam carnem adhibebat. Congregationem, quæ postea Cælestinorum dicta est, sub regula Sancti Benedicti instituit. Hinc quasi lucerna supra candelabrum posita, cum abscondi nequirit (Romana Ecclesia diu viduata Pastore) in Petri Cathedram ignrans & absens adscitus, magna novitatis admiratione non minus quam repentino gaudio cunctos affecit. Cum autem in Pontificatus sublimitate collocatus, variis distentis curis, assuetis incumbere meditationibus vix posse cognosceret, oneri pariter & honori voluntarie cessit. Indèque prisca vite ratione repetens, obdormivit in Domino: ejusque pretiosam mortem, crucis præfulgens in aere ante cubili ostium reddidit amplius gloriosam. Miraculis multis tam vivens, quam post obitum claruit; quibus ritè examinatis, Clemens Quintus, anno postquam decessit undécimo, Sanctorum numero adscripsit.

R.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: **M.** Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Ex libro Moralium Sancti Gregorii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio v.

Deridetur justus simplicitas. Hujus mundi sapientia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia usu à juvenibus scitur, hæc à pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, cæteros despiciendo superbiunt; hanc qui nesciunt, subjecti & timidi in aliis mirantur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nomine palliata diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum cultum quaerere, adempta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab aliis mala multipliciter reddere; cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

R. Põsi adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: **M.** Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

AT contra, sapientia justorum est nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare; bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere; nullam injuriæ ultionem quaerere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc jus-

Pars Hyemalis.

tõrum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus, puritatis virtus fatuatis creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultum putatur; & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientie fatium sonat. Quid namque stultus videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quaerere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinam ejus repleta est: **M.** Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. **V.** Iste est qui contemptis vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 19. d

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnem, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali Sancti Benedicti.

Perfectus ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, & dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in caelis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia primum sperare docuit: id

Ddd

est,

est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalē fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti. **R.** Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viij.

ET justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic à Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui à sequendis eius vestigiis nullâ ratione poterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda prævaricante Mathias electus est, tunc esse iudicatos, sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israël iudicandæ, alioquin tribus Levi, quæ tertheadecima est, injudicata recedat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis, alleluia. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis quâ horâ Dominus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana Virgine.

Lectio ix.

Pudentiana virgo, Pudentis Romanæ filia, parentibus orbata, cum admirabili pietate Christianam religionem coleret, unâ cum sorore Praxede pecuniam ex vendito patrimonio redactam, pauperibus distribuit, sequæ jejuniis & orationibus dedit. Cujus etiam operâ tota ejus familia, in qua erant nonaginta sex homines, à Pio Pontifice baptizata est. Quod autem ab Antonio Imperatore sancitum erat, non Christiani publice sacrificia facerent, Pius Pontifex in ædibus Pudenti-

næ cum Christianis sacra celebrabat. Quibus illa benignè accēptis, quæ ad vitam necessariâ essent, suppeditabat. Itaque in his Christianæ pietatis officiis migravit è vita, & in sepulchro patris ad cœmeterium Priscillæ viâ Salariâ sepulta est, decimoquarto Kalendas Junii.

Te Deum laudamus. 13.

Si hoc Festum contingat transferri, ix. Lectio dicitur ut sequitur.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apostolus, iudicandi sorte privabitur, cum ipse dicat: Nescitis quoniam angelos iudicabimus, quanto magis secularia? Sciendum namque est, omnes qui ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt omnia, & secuti sunt Christum, iudices cum eo venturos, sicut etiam omne mortalium genus esse iudicandum. Quia enim duodenario sæpè numero solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apostolorum, omnium numerositas iudicantium, & per duodecim tribus Israël, universitas eorum, qui iudicandi sunt, ostenditur.

Te Deum laudamus. 13.

In Laudibus fit Commemoratio S. Pudentianæ Virginis, Añs. Simile est regnum colorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: inventâ unâ pretiosâ, dedit omnia sua, & comparavit eam, alleluia. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. **R.** Propterea benedixit tibi Deus in æternum, alleluia.

Oratio. Exaudi, ut sup. 784.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Bernardini.

DIE XX. MAII.

In Festo Sancti Bernardini Senensis Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontif. lxxij. præter sequentia.

Ora-

Oratio.

Domine Jesu, qui beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti Nominis tui amorem tribuisti: ejus, quæsumus, meritis & intercessione, Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui vivis & regnas. In unitate ejusdem.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bernardinus Albizésca, nobili Senensî familiâ ortus, ab ineunte ætate non obscura sanctitatis dedit indicia: nam à piis parentibus honeste educatus, neglectis puerilibus ludis, inter prima grammaticæ studia, pietatis operibus animum intendit, jejuniis, orationi, & beatissimæ Virginis cultui præcipuè adiectus. Misericordiâ verò in pauperes fuit insigni: quæ quidem omnia procedente tempore, quo mèlibus posset excolere, eorum numero adscribi vultit, qui Senis in hospitali domo beatæ Mariæ de Scala Deo inseruiunt, undè complures sanctitatis celebres viri prodierunt. Ibi corporis afflictatione, & ægroantium curâ, dum atrox pestilentia grassaretur, incredibili charitate sese exercuit. Inter cæteras autem virtutes, castitatem, egregiâ formâ repugnante, sanctissime custodivit, adeo ut eo præsentè nemo umquam, ne impudensissimus quidem, verbum mendis honestum profèrre auderet. **R.** Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Gravi morbo tentatus, eoque ad quatuor menses patientissime

tolerato, demùm incolumis de religiois vite instituto capessendo deliberare cœpit, quò ut sibi viam munderet, ædiculam in extréma urbe condidit, in quam cum sese abdidisset, asperissimam omnem parte vitam trahèbat. Deum assidue orans, ut quid sibi sequendum esset, ostenderet: quare divinitus factum est, ut beati Francisci Ordinem præ cæteris optaret, in quo humilitate, patientiâ, alisque religiôis hominis virtutibus excellit. Id cum Cœnobii rector animadverteret, jamque antea Bernardini doctrinam, & sacrarum litterarum peritiam perspèctam haberet, prædicandi onus eidem imposuit: quo humillimè suscepto, cum se minus idoneum agnosceret ob vocis exilitatem ac raucitatem, Deo imploratâ, non sine miraculo ejusmodi impedimento liberatus est.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, alleluia. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

Cumque ea tempora vitis criminibusque redundarent, & cruentis factionibus in Italia, divina humanæque omnia permixta essent, Bernardinus urbes atque oppida concursans, in nomine Jesu, quem semper in ore & in pectore gerèbat, collapsam pietatem, morosque, verbo & exemplo, magnâ ex parte restituit: quo factum est, ut præclaræ civitates eum sibi Episcopum à Summo Pontifice postularent: quod ille munus invictâ humilitate constantissime rejecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustus, multis magnisque editis miraculis, libris etiam pie doctèque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestinis beato fine

quævit. Quem novis in dies coruscantem signis, anno post obitum sexto Nicolaus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: **¶** Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **¶** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium. Ecce nos reliquimus omnia, de Communi Abbatum. lxxxiiij.

DIE XXV. MAII.

In Festo Sancti Gregorii Septimi Papæ & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lix. præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium Confessorem tuum atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate virtute constantiæ roborasti: da nobis ejus exemplo & intercessionem, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Urbani Papæ & Martyris, Antiphona. Lux perpæta lucēbit Sanctis tuis Dōmine, & æternitas tēporum, alleluia. **¶** Sancti & justī in Dōmino gaudent, alleluia. **R.** Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus; ut qui beati Urbani Martyris tui atque Pontificis solēnnia cōlimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrēte.

In secundo Nocturno.

LECTIO IIV.

Gregorius Papa Septimus, antea Hildebrandus Soanæ in Hetruria natus, doctrinā, sanctitate, omnique virtutum genere cum primis nobilis, mirifice universam Dei illustravit Ecclesiam. Cum parvulus ad fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inscius, luderet, ex rejectis tamen segmentis illa Davidicæ elemēta oraculi, Dominabitur à mari usque ad mare; casu formasse narratur, manum pueri ductante Numine, quo significaretur ejus fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romanam deindec profectus, sub protectione Sancti Petri educatus est. Juvenis Ecclesiæ libertatem à laticis oppressam, ac depravatos Ecclesiasticorum mores vehementius dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub regula Sancti Benedicti austerioris vitæ observantia eo tempore maxime vigebat, Monachi habitum induens, tanto pietatis ardore divinæ majestati deserviebat, ut à sanctis ejusdem Cenobii Patribus Prior sit electus. Sed divinā providentiā majora de eo disponente, in salutem plurimorum Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii Sancti Pauli extra muros Urbis electus, ac postmodum Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, sub summis Pontificibus, Leone Nono, Victore Secundo, Stephano Nono, Nicolao Secundo, & Alexandro Secundo, præcipuis muneribus, & legationibus perfunctus est, sanctissimi, & purissimi consilii vir à beato Petro Damiano nuncupatus. A Victore Papa Secundo Legatus à latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum Simoniacā labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adegit. Berengarium in Concilio

lio Turonensi ad iteratam hæresim abjuratorem compulit. Cadaloi quoque schisma suā virtute compressit. **R.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: **¶** Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **¶** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

LECTIO V.

Mortuo Alexandro Secundo, invitus, & mœrens unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maii, anno Christi millésimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut sol effulsit in domo Dei: nam potens opere, & sermone, Ecclesiasticæ disciplinæ reparandæ, fidei propagandæ, libertati Ecclesiæ restituendæ, extirpandis erroribus, & corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum ætate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesiæ Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acris pugnaverit. Aliquot Provincias à Simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israël ponere non timuit, ac eundem Henricum cum claudis malorum prolapsam, fidelium communiōne, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei datā liberavit.

R. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: **¶** Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. **¶** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

Dum Missarum solēnnia perageret, visa est viris piis columba è cælo dilapsa humero ejus dextro insidens alis extensis

caput ejus velare; quo significatum est, Spiritus sancti afflatus, non humanæ prudentiæ rationibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus incēdium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem à Roberto Guiscardo Duce Northmāno erēptus, Casinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sancti Matthæi Apostoli contēdit. Cum aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum, arumnis confectus in morbum incidit, quo se interituro præscivit. Postrema morientis Gregorii verba fuere: Dilēxi justitiam, & odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe Synodis sapienter constituit, vir verè sanctus, criminum vindex, & acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim, migravit in cælum anno salutis millésimo octogésimo quinto, pluribus in vita, & post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum corpus in Cathedrali Basilica Salernitana est honorifice conditum. **R.** Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinā ejus replēta est: **¶** Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. **¶** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis quā horā Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Ddd 3

Ho-

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.
Comment. in Mattheum, can. 26. in fine.

UT ignorantiam illam dei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, & orationum assiduitate detentus, & omnium preceptorum suorum operibus inherere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigile, & corporum nostrorum domibus insidiantem: ut ea incuriosus nobis, & somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia dii ignorantio intentam sollicitudinem suspensae expectationis exagitet.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum, & ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. **V.** Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio viii.

Can. 27.

Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur, specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, praesentium familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, & praecceptis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate & veritate infirma confidet discripta consolider, depravata convertat, & verbum vitae in aeternitatis cibum alienae familiae dispendat, atque haec agens, hisque immorans deprehendatur; gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, & villicus utilis

consequetur, & super omnia bona constituetur, id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis, alleluia.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vs. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Urbano Papa & Martyre.

Lectio ix.

URbanus Romanus, Alexandro Severo Imperatore, doctrina & vitae sanctitate multos ad Christi fidem convertit: in illis Valerianum, beatam Caeciliam sponsum, & Tiburtium Valerianum fratrem, qui postea martyrium forti animo subierunt. Hic de bonis Ecclesiae attributa scripsit his verbis: Ipse res fidelium, quae Domino offeruntur, non debent in alios usus, quam Ecclesiasticos & Christianorum fratrum, vel indigentium converti: quia vota sunt fidelium, & praetia peccatorum, ac patrimonium pauperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quatuor: ac martyrio coronatus, sepultus est in coemeterio Praetextati, octavo Kalendas Junii, Ordinationibus quinque habitis mense Decembri, creavit Presbyteros novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca octo.

Te Deum laudamus. 13.

In Laudibus fit Commem. S. Urbani Papae & Martyris. Antiphona. Filiae Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, in die solemnitatis & laetitiae, alleluia, alleluia. **V.** Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. **R.** Mors Sanctorum ejus, alleluia.

Oratio. Da, quaesumus, ut supra. 788.

Ves-

Vesperae à Cap. de sequenti, cum Commem. praecedentis, & S. Eleutherii Papae & Mart.

DIE XXVI. MAII.

In Festo Sancti Philippi Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxij. praeter ea, quae hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui beatum Philippum Confessorem tuum Sanctorum tuorum gloriae sublimasti: concede propitius; ut cujus solemnitate laetamur, ejus virtutum proficiamus exemplo. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Gregorii VII. Antiphona. Dum esset summus Pontifex, terræna non tenuit, sed ad caelestia regna gloriose migravit, alleluia.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, alleluia. **R.** Et ostendit illi regnum Dei, alleluia.

Oratio. Deus, in te sperantium, ut supra. 788.

Postea fit Commemoratio Sancti Eleutherii Papae & Martyris, Antiphona. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, & aeternitas temporum, alleluia. **V.** Sancti & justi in Domino gaudent, alleluia. **R.** Vos elegit Deus in haereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

Infirmi-tatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriae actionis gravat, beati Eleutherii Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Nerius piis honestisque parentibus Florentiae natus, ab ipsa ineunte aetate non obs-

cure dedit futurae sanctitatis indicia. Adolescens, amplam patri hereditate dimissa, Romam se contulit, ubi Philosophia ac sacris litteris eruditus totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinentia, ut saepe jejunium triduum permanserit. Vigiliis & orationibus intentus, septem Urbis Ecclesias frequenter visitans, apud coemeterium Callisti in caelestium rerum contemplatione obedientiae consuevit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit; & in confessionibus audiendis ad extremum usque diem perseverans, innumeros penes filios Christo peperit, quos verbi Dei quotidianam oratione Sacramento frequenter, abulatio assiduitate, alisque piis exercitationibus nutrire cupiens, Oratorii Congregationem instituit. **R.** Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seducto-ribus tutavit illum; **V.** Et dedit illi claritatem aeternam, alleluia. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Charitate Dei vulneratus, languēbat iugiter: tantoque cor ejus aestuabat ardore; ut cum intra fines suos contineri non posset, illius sinum, contractus atque elatus duabus costulis, mirabiliter Dominus amplia-verit. Sacrum vero faciens, aut ferventius orans, in aëra quandoque sublatus, mirā undique luce fulgere visus fuit. Egēnos & pauperes omni charitatis officio prosequēbatur: dignus, qui & Angelo in specie pauperis eleemosynam erogaret; & dum egēntibus noctu parēre dēferret, in foream lapsus, inde pāter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati addictus, ab honoribus semper abhorrui, atque Ecclesiasticas dignitates, etiam primarias, non semel

Did 4 ul

ultrò delatas, constantissimè recu-
savit.

R. Amavit eum Dominus, & orná-
vit eum: stolam glóriæ induit eum,
• Et ad portas paradisi coronavit
eum, alleluia. **V.** Induit eum Dó-
minus loriceam fidei, & ornávit eum.
Et. ad.

Lectio vi.

Prophetia dono fuit illústris, &
in animórum sensibus pene-
trándis mirificè enituit. Virginitá-
tem perpétuò illibatam servávit;
idque assecútus est, ut eos, qui
puritatem cólerent, ex odóre, qui
verò secus, ex fetóre dignósceret.
Absentibus intérdum apparuit, iis-
que periclitántibus opem tulit.
Agrótos plúrimos, & morti próxi-
mos sanitáti restituit. Mórtuum quo-
que ad vitam revocávit. Cœlestium
spirituum, & ipsius Deiparæ Virgi-
nis, frequenter fuit apparitioe digná-
tus, ac plurimórum animas splen-
dóre circumfusis in cœlum conscen-
dere vidit. Dénique anno salutis mil-
lésimo quingentésimo nonagésimo
quinto, octavo Kaléndas Júnias, in
quem diem inciderat Festum Córporis
Christi, sacro máximá spiritus
exultatione peracto, cæterisque
functionibus expléris, post médiam
noctem, quá prædixerat horá, octo-
genariis obdormívit in Dómino.
Quem Gregórius Décimus Quintus
miraculis clarum in Sanctórum nú-
merum rétulit.

R. Iste homo perfécit omnia quæ
locútus est ei Deus, & dixit ad eum:
Ingrédere in réquiem meam: **V.** Quia
te vidi justum coram me ex ómnibus
génibus, alleluia. **V.** Iste est qui
contémpsit vitam mundi, & pervé-
nit ad cœlestia regna. Quia te vidi.
Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia Sancti
Gregorii Pape in Evangelium
Sint lumbi vestri præcincti, ut in

Communi Confessoris non Ponti-
ficis. lxxviii.
Pro S. Eleutherio Papa & Martyre.
Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in Gra-
cia natus, Aniceti Pontificis
Díaconus, Cómmodo Imperatóre
præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pon-
tificatus supplices litteræ venérunt
à Lúcio Britannórum rege, ut se
ac suos in Christianórum número
reciperet. Quámobrem Fugátium &
Damiánum, doctos & pios viros, mi-
sit in Britanniam, per quos rex &
reliqui fidem susciperent. Hoc Pon-
tificæ Irenæus Polycarpi discipulus
Romam veniens, ab eo benignè
acceptus est. Quo tempore summá
pace & quiete fruebatur Ecclésiá
Dei: ac per totum orbem terrarum,
maximè Romæ, fides propagabá-
tur. Vixit Eleuthérius in Pontificá-
tu annos quindecim, dies viginti
tres. Fecit Ordinationes tres mense
Decémbri, quibus creávit Presby-
teros duodecim, Díaconos octo,
Episcopos per diversa loca quindecim:
sepultusque est in Vaticano
prope corpus Sancti Petri.

Te Deum laudamus. 13.

In Laudibus fit Commemoratio
S. Eleutherii, Aña, Filia Jerúsalem,
venite, & videte Mártires cum cor-
ónis, quibus coronávit eos Dómi-
nus in die solemnitatís & lætitiæ,
alleluia, alleluia. **V.** Pretiosa in conspé-
ctu Dómini, alleluia. **R.** Mors
Sanctórum ejus, alleluia. **Orat.** In-
firmítatem, ut sup. 791.

In ij. Vesperis fit Commem. S. Ma-
riae Magdalene de Pazzis Virg.

Deinde S. Joannis Pape & Mart.
DIE XXVII. MAIL.

In Festo Sanctæ Mariæ Magdalene
de Pazzis Virginis.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Virg.
lxxxiv. præter ea, quæ sequuntur.
Ora-

Oratio.

Deus, virginitatis amátor, qui
beátam Mariam Magdalénam
Virginem tuo amore succénsam, cœ-
lestibus donis decorásti: da, ut
quam festiva celebratè venerámur,
puritatè & charitatè imitemur. Per
Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Sancti
Joannis Pape & Martyris, Aña.
Lux perpétua lucébit Sanctis tuis
Dómine, & æternitas temporum,
alleluia. **V.** Sancti & justi in Dó-
mino gaudete, alleluia. **R.** Vos
elegit Deus in hæreditatem sibi, al-
leluia.

Oratio.

Deus, qui nos beati Joannis
Martyris tui atque Pontificis
annua solemnitate lætificas: concède
proptius; ut ejus natalitia cólimus,
de ejusdem etiám protectioe gau-
deamus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria Magdaléna illustrióri
Pazziórum genere Floréntiæ
nata, ferè ab incunábulis iter per-
fectiónis arripuit. Decénis perpé-
tuam virginitatem vovit, susceptó-
que hábitu in Monasterio Sanctæ
Mariæ Angelórum Ordinis Carmeli-
tárum, se ómnium virtutum exemplar
exhibuit. Adeo casta fuit, ut quid-
quid puritatem ledere potest, péni-
tus ignoráverit. Quinquénium, Deo
jubente, solo pane & aquá transégit,
exceptis diébus Dominicis, quibus
cibus quadragesimalibus vescébatur.
Corpus suum cilicio, flagellis, fri-
gore, inediá, vigiliis, nuditatè, at-
que omni penarum genere cruciábat.
R. Propter veritatem, & mansue-
tudinem, & justitiam: * Et dedú-
cet te mirabiliter dextera tua,
alleluia. **V.** Spécie tuá & pulchri-

tudine tuá inténde, prospère procé-
de, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Tanto igne divini amoris astuá-
bat, ut ei ferendo impar, in-
géstá aquá pectus refrigerare coge-
rétur. Extra sensus frequenter rap-
ta: diuturnas & admirabiles éstases
passa est, in quibus & arcana cœ-
lestia penetrávit, & exiit à Deo
grátis illustrata fuit. His autem in-
nita, longum certámen à principibus
tenebrarum sustinuit, árida, deso-
lata, ab ómnibus derelicta, variis-
que tentationibus vexata, Deo sic
permittente, ut invicta patientiæ,
ac profundissimæ humilitatis exem-
plar præberet.

R. Dilexisti justitiam, & odisti
iniquitatem: * Propterea unxit te
Deus Deus tuus óleo lætitiæ, alleluia.
V. Propter veritatem, & mansuetu-
dinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Charitatè erga próximum singu-
lariter enituit: nam sæpè noc-
tes ducébat insónnes, vel obeundis
sórurum ministris, vel inserviéndis
infirmis occupata, quarum aliquando
úlcerá lambens sanávit. Infidélium
& peccatórum perditionem amare
defens, se ad quælibet pro illórum
salute torménta paratam offerébatur.
Multis ante óbitum annis; univérsis
cœli delictis, quibus copiosè afflué-
bat, heróicæ virtutis renuntians, illud
frequenter in ore habébat: Pati, non
mori. Tandem longá & gravissimá in-
firmitatè exhaustá, transivit ad Spon-
santem die vigésimá quintá Mail, anno
millésimo sexcentésimo séptimo, ex-
pléto anno quadragésimo primo età-
tis sue. Eam multis in vita & post
mortem miraculis claram Clemens
Nonus sanctarum Virginum número
adscripsit: ejus corpus in præsentem
diem incorruptum conservátur.
R. Afferéntur Regi virgines post
eam

eam, proxima ejus * Afferentur tibi in letitia & exultatione, alleluia. *Y.* Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papae in Evangelium Simile erit regnum caelorum decem Virginibus, ut in Comm. Virg. cxxij. Pro S. Joanne Papa & Martyre.

Lectio ix.

Joannes Hetruscus. Justino seniore Imperatore rexit Ecclesiam, ad quem profectus est Constantinopolim auxilii causa, quod Theodoricus rex haereticus divexabat Italiam: cujus etiam iter Deus miraculis illustravit. Nam cum ei nobilis vir ad Corinthum equum, quo ejus uxor mansuetio utebatur, itineris causa commodasset, factum est, ut domino postea remissus equus ita ferax evaderet, ut frumentum & totius corporis agitatione semper deinceps dominam expulerit: tamquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinopoli in aditu portae aureae, inspectante frequentissimo populo, qui una cum Imperatore Pontifici honoris causa occurrerat, caeco lumen restituit. Ad cujus pedes prostratus etiam Imperator, eum veneratus est. Rebus cum Imperatore compositis, in Italiam rediit: statimque epistolam scripsit ad omnes Italiae Episcopos, jubens eos Arianorum Ecclesiam ad Catholicum ritum consecrare; illud subiungens: Quia & nos quando sumus Constantinopoli, tam pro religione Catholica, quam pro regis Theodorici causa, quascumque illis in partibus eorum Ecclesias reperire potuimus, Catholicas eas consecra-

vimus. Quod iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accessitum Pontificem Ravennam in carcerem conjecit: ubi squalore inediaque afflictus, paucis diebus cessit & vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuordecim, ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulo post moritur Theodoricus: quem quidam eremita, ut scribit Sanctus Gregorius, vidit inter Joannem Pontificem, & Symmachum Patricium, quem idem occiderat, demergi in ignem Liparitatum: ut videlicet illi, quibus mortem attulerat, tamquam iudices essent ejus interitus. Joannis corpus Ravenna Romam portatum est, & in Basilica Sancti Petri sepultum.

Te Deum laudamus. 13.

DIE XXX. MAII.
Sancti Felicis Papae & Martyris.

Oratio.

Infirmitem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriae actionis gravat, beati Felicis Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectio iij.

Felix Romanus, patre Constantio, Aureliano Imperatore praefuit Ecclesiae. Constituit ut Missa supra memorias & sepulchra Martyrum celebraretur. Qui cum mense Decembri habuisset Ordinationes duas, & creasset Presbyteros novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca quinque, martyrio coronatus, via Aurelia sepultus in Basilica, quam a se aedificatam dedicarat. Vixit in Pontificatu annos duos; menses quatuor, dies viginti novem.

Te Deum laudamus. 13.

DIE

DIE XXXI. MAII.

S. Petronilla Virginis. Oratio.

Raudi nos Deus salutaris nos: ut sicut de beata Petronilla Virginis tuae festivitate gaudemus, ita pia devotionis erudiatur affectu. Per Dominum.

Ex libro Sancti Cypriani Episcopi & Martyris de disciplina & habitu Virginum.

Lectio iij.

Nunc nobis ad Virgines sermo est, quarum quo sublimior gloria est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiae spiritualis, leta indoles, laudis & honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiae matris gloriosa fecunditas: quantoque plus copiosa virginitas numero suo addit, tanto plus gaudium matris augetur. Ad has loquimur, has adhortamur affectione potius quam potestate: non quod extremi, & minimi, & humilitatis nostrae admodum consicii aliquid ad censuram licentiae vindicemus, sed quod ad sollicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatione timeamus.

Te Deum laudamus. 13.

FESTA JUNII.
DIE II. JUNII.

Sanctorum Marcellini, Petri, atque Erasmi Martyrum.

Oratio.

Deus, qui nos annua beatorum Martyrum tuorum Marcellini, Petri, atque Erasmi solemnitate laetificas: praesta quaesumus; ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum nostrum.

Lectio iij.

Petrus Exorcista, Diocletiano Imperatore, Romae a Sereno

judice propter Christianae fidei confessionem missus in carcerem, Paulinam Artemii, qui carceri praerat, filiam a daemone agitatam, liberavit. Quo facto & parentes puellae cum tota familia, & vicini, qui ad rei novitatem concurrerant, Jesu Christo conciliatis ad Marcellinum Presbyterum adduxit, a quo omnes baptizati sunt. Quod ubi rescribit Serenus, Petrum & Marcellinum ad se vocatos, asperius objurgat, & ad verborum acerbiteriam minas ac terrores adjungit, nisi Christo renuntient. Cui cum Marcellinus christianam libertatem responderet; pugnis contum, & a Petro sejunctum, nudum includit in carcerem stratum vitri fragmentis, sine cibo ac sine lumine. Petrum item constringi imperat arctissimis vinculis. Sed cum utriusque ex tormentis fides & animus crederet, constanti confessione, & abscesso capite, illustre testimonium Jesu Christo dederunt.

Lectio iij.

Erasmus Episcopus, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano, in Campania plumbatis & fistibus caesus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, & ferventi pice, cera, oleoque perfusus, inde tamen integer & inviolatus evasit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem converterunt. Verum is iterum detritus in carcerem, constrictus ferreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde formis a Maximiano variis affectus supplicis, tunicaque aerea candenti indutus, illa etiam tormenta, divina virtute superavit. Denique plurimis & in fide confirmatis, & ad fidem conversis, insignem martyrii palmam adeptus est.

Te Deum laudamus. 13.

DIE